

Historie van Shotokan Karate

Over de oorsprong van karate tast men nog in het duister, maar al tijdens de Meiji-periode was karate heel bekend bij het Japanse volk.

Oorspronkelijk betekende karate "Chinese hand", in het Japans werd het Chinese teken *Tang* immers als *Kara* gelezen. Het Chinese karakter slaat terug op de Tang-dynastie. Op het eiland Okinawa is dit dan ook de betekenis die men nog steeds aan de term karate geeft. In 1937 werd de betekenis van karate echter gewijzigd en las men het in het Japans als *lege (kara) hand (te)*.

De legende gaat dat zo'n 1500 jaar geleden een de priester, Daruma Taishi (ook bekend als Bhodi Dharma), die vanuit zuid India naar China reisde om er de mysteries van Zen te onderwijzen. In China trok hij zich terug in de Shorinji tempel. Daruma's mysteries van Zen waren zeer moeilijk aan te leren en de intense beoefening van soberheid tijdens de opleidingsperiode putte zijn volgelingen zowel geestelijk als lichamelijk volledig uit. Velen die zijn onderrichtingen wilden bestuderen moesten onderweg opgeven. Om deze toestand recht te zetten onderwees Daruma hen in een bepaalde doctrine, *de onscheidbaarheid van lichaam en geest (Eki Kinkyō)* genaamd, de basis van het Chinese Kenpo. Eigenlijk was dit gewoon een oefening om het lichaam gezond en sterk te houden.

De Shorinji vechtkunst (de Chinese vuist) regeerde in China en kende een bloei van honderden jaren. Geleidelijk aan vond de Shorinji-kunst van de zelfverdediging haar weg naar Okinawa. Hoewel Okinawa een eigen vorm van Kenpo kende (*Kumiai jutsu, Bushi-de* of *Bushi-te*), werd de ontwikkeling van het Okinawa-karate zeer sterk beïnvloed door Shorinji.

In Okinawa werd karate eeuwen na elkaar in het geheim beoefend tot het in 1901 opdook als onderdeel van het onderwijsprogramma in de *Eerste Middelbare School* van Okinawa. Meester Anhou Itosu was de eerste instructeur.

Het was aan deze school dat Meester Gichin Funakoshi zijn opleiding genoot en in 1916 introduceerde hij karate in Japan. Meester Funakoshi was de pionier van het karate en hij zou de rest van zijn leven wijden aan het populariseren ervan. In zijn voetsporen kwamen er nog andere karatemeesters van Okinawa naar Japan. Het karate kende er een snelle verspreiding en er werden zeer veel karateverenigingen opgericht. Daaropvolgend werden er toernooireglementen opgesteld om van karate een competitiesport te maken.

Het woord karate komt uit het Japans. Het komt eigenlijk van het woord *Karate-Do*, wat letterlijk betekent de weg die je volgt met de lege hand.

Karate is een vechtsport maar het bevatte alles behalve agressie. Bij Karate gaat het dus niet om het winnen of verliezen, maar om een verbetering van je karakter. Karate mag uitsluitend voor zelfverdediging gebruikt worden en zoals een gezegde luidt: *In karate is er geen eerste aanval*. Een ander beroemd gezegde luidt: *Een vermeden gevecht is een gewonnen gevecht*.